

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ANDREJA POLJANEC: RAHLOČUTNO STARŠEVSTVO

Podatki o knjigi

- RAHLOČUTNO STARŠEVSTVO
- Andreja Poljanec
- Urednik: Jože Faganel
- Cena: 18,00 €
- Velikost: 120 mm x 215 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 224
- ISBN: 978-961-278-224-5
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izida: 2015

Kontakt

Uredništvo
telefon 01/244-36-70
mohorjeva@siol.net

Starši dajejo otrokom vse, kar zmorejo

Specialistka zakonske in družinske terapije ter mamica petih otrok predstavi pristop rahločutnosti starševstva kot razvijanje sebe ob otroku, otroka ob starših in partnerjev drugega ob drugem. V medsebojnem odnosu vsi skupaj odkrivamo, kako živeti ljubezen, saj to je vse, kar ostane.

Pričujoče delo obravnava poslanstvo starševstva in poskuša globlje zajeti ter tudi znanstveno predstaviti tiste vidike starševstva, ki so ključnega pomena za otrokov optimalen razvoj. Starševstvo namreč ni le način vzgajanja, discipliniranja, komunikacije, pač pa je globok in vzajemen odnos, v katerem se razvijata oba, tako odrasli kot tudi otrok. Avtorica poudarja ključne komponente, ki so v temelju tega odnosa: odzivnost na otrokove potrebe, prožnost, sočutje, uglasenost ter vsakršno odsotnost telesnega in psihičnega kaznovanja. Vse to so komponente varnega starševstva, ki jih avtorica podrobneje opredeljuje. Pri tem tudi opozarja na dejavnike tveganja, ki velikokrat onemogočajo vzpostavitev in ohranjanje varnega starševstva.

Knjiga postavlja globlja relacijska izhodišča za razumevanje varnega starševstva. Avtorica z namenom izoblikovanja koncepta »varnega starševstva« najprej predstavlja teoretično-analitični pregled literature mlajše zgodovine starševstva, nato obravnava teme, kot so nevropsihološki razvoj otroka, medgeneracijski prenos nasilja, nasilje nad otroki, telesna zloraba in zanemarjanje otroka, telesno kaznovanje, nevropsihološki vidik vpliva nasilja in zanemarjanja na otroka, obrnjene vloge in možnost prekinitve medgeneracijskega prenosa nasilja. Šele v odsotnosti slednjih je mogoče govoriti o varnem starševstvu, ki je utemeljeno na pozitivnem odraslem intimnem odnosu, na stiku z lastnimi psihičnimi vsebinami in čutenji staršev, s sposobnostjo uspešnega soočanja staršev s stresom, odsotnostjo telesnega kaznovanja, poniževanja in sramotenja. Varno starševstvo gradijo odzivnost in pozornost do otroka, rahločutnost in sočutje, prožnost in zadovoljstvo. Predstavljena je povezava med kvalitetnim partnerskim odnosom in varnim

starševstvom. Odpre tudi razmišljanje, da je varno starševstvo mogoče razumeti kot naravni prostor uresničevanja božje ljubezni, obenem pa kot prostor razvoja z izzivi in s priložnostjo za odrešenje – predvsem odrešenje od starih, bolečih in patoloških vzorcev delovanja.

O avtorici

Dr. Andreja Poljanec, spec. zakonske in družinske terapije, svojo strokovno pot posveča predvsem raziskovanju staršev-

stva ter širjenju ideje rahločutnih in razvijajočih se odnosov v družini, odnosu do sebe ter do drugih ljudi. Predava in piše tako doma kot v tujini. Do sedaj je v soavtorstvu izdala dve knjigi: »Rahločutnost do otrok« ter »Med dvema ognjema«, posnela je skop oddaj »Srce«, CD »6 poti do sproščenega starševstva« in video lekcije »Razvoj otrokovih možganov«.

Je poročena in mamica petih otrok.

Krajši odlomek

V bistvu je prav žalostno in ponižujoče, da se moramo starši spraševati glede tega, ali se otroke sme udariti ali ne in čigave potrebe imajo prednost. Krivično je, da se sploh moramo soočati z vprašanji, ki niso vredna starševskega dostojanstva in ki govorijo bolj o prenosu vprašanj, stisk in travm ob starševstvu iz prejšnje generacije oz. odnosov iz primarne družine. Ni namreč vprašanje starševstva, ali se otroke tepe ali ne, ali ima otrok lahko jasne želje ali se mora prilagajati starševskim, ali se otroke dresira ali ne ter po drugi strani zanemarja in popušča v stvareh, kjer smo jih dolžni voditi. Vse to so napačno zastavljena vprašanja. Vprašanje je samo, kako naj starši živimo z otroki in kako naj jih vodimo v življenje, da se bodo v svetu dostojno znašli, da bodo vedeli, kaj jih veseli, da bodo v odnosih sposobni sočutja in iskrenega stika s sabo in z drugimi in bodo veseli in ustvarjalni.

Ali so, razen božjih, sploh še kakšne oči, ki te gledajo s tako neizrekljivo ljubeznijo, pravo zaljubljenostjo, ki ti v hipu oprostijo, četudi si z njimi delal nepremišljeno, nemirno, grdo? Kako krivično je, da se sploh kdo sprašuje o tem, ali se otroka sme ali celo mora udariti ali ne, in celo kako pogosto ali v kakšnih situacijah ... in to pod pretvezo vzgoje, čeprav ne gre za nič drugega kot zlorabo. Nenaravno, za starše nedostojno je narediti nekaj takega ali podobnega, da se bodo te ljubeče oči zaprle ali vsaj povesile – od sramu, žalosti in bolečine. Če se starši uspemo zazreti v otrokove oči, ne moremo nikoli narediti česa takega, tudi če bi nas silili in prepričevali. To nas lahko reši – zrenje v otrokove oči, ki nam vedno dajejo priložnost, da smo z njimi sočutni, da vztrajamo v iskanju stika, tudi ko je težko, ko se počutimo nemočne, negotove, ko smo jezni in naveličani. Otrokove oči so za starše zdravilo.

Starši so otrokovi vodiči v življenje, otroci pa v pomoč staršem na poti sočutja in iskrenosti. V medsebojnem odnosu vsi skupaj odkrivamo, kako živeti Ljubezen, saj je to vse, kar ostane.